Lietas Nr. 133058114
Lietas arhīva Nr. 104AA-0388-15/10

SPRIEDUMS
Rīgā, 2015.gada 25.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ž.Vēvere
tiesneses S.Gļazere un B.Būmeistere
izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.janvāra spriedumu, un

k o n s t a t ē j a

ka 2014.gada 31.jūlijā VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors A.Leitis Sūdzības iesniedzējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PF215063 par Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 114.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2014.gada 31.jūlijā plkst.02.05 Rīgā, vadīja transportlīdzekli Dacia Duster, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk-transportlīdzeklis), pa K.Ulmaņa gatvi virzienā no Lielirbes puses uz Upesgrīvas ielu, ar ātrumu 82 km/h, 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie atļautā ātruma 50 km/h. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, ir 79 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Stalker Dual" Nr.95452 (ir videoieraksts).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{8}panta sestās daļas nosacījumiem, inspektors A.Leitis pieņēma sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu PF215063 (turpmāk-protokols) piemērot Sūdzības iesniedzējam naudas sodu 40 euro apmērā.

/pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. PF215063 apstrīdēja un ar VP RRP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. G/ 2014.gada 11.septembra lēmumu Nr.2011 (turpmāk – Lēmums) VP RRP KPP PPP CPB inspektora A.Leita 2014.gada 31.jūlija lēmums Nr.PF215063 atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Minēto lēmumu /pers. B/ pārsūdzēta Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.janvāra spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 11.septembra lēmums Nr.2011, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Tiesa konstatēja, ka iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzinusi, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzina, ka iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Tiesa pievienojās iestādes motivācijai un līdz ar to, saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešā daļu, izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorādīja.

Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. B/ ar protokolā norādīto transportlīdzekli 2014.gada 31.jūlijā plkst.02.05 brauca pa K.Ulmaņa gatvi, Rīgā, vietā no Lielirbes ielas puses virzienā uz Upesgrīvas ielu.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. B/ ar protokolā fiksēto ātrumu brauca pirms vai aiz zīmes, kas atļauj braukt ar ātrumu 70 km/h.

Tiesa konstatēja, ka no lietas materiāliem pievienotā CD ieraksta redzams, ka redzeslokā vienīgajai automašīnai tiek fiksēts ātrums 82 km/h, policijas automašīna apgriežas un seko Transportlīdzeklim. Transportlīdzeklis apstājas un nobrauc ceļa malā aiz ceļa zīmes, kas ierobežo braukšanas ātrumu līdz 70 km/h. Taču no videoieraksta nepārprotami ir redzams, ka ātrums 82 km/h Transportlīdzeklim tika fiksēts pirms zīmes „70 km/h". Tāpat nepārprotami ir fiksēts Transportlīdzekļa numurs - /TL numurs/.

Līdz ar to tiesai neradās šaubas ne par to, kurš transportlīdzekli apturēts, nav arī šaubu par to, ka Transportlīdzeklim ātrums 82 km/h tika konstatēts pirms zīmes „70 km/h".

Tiesa publiski pieejamā vietnē „Google maps" izsekoja ceļa zīmēm posmā no vietas, kur uzstādīta ceļa zīme „Apdzīvotas vietas sākums" uz K.Ulmaņa gatves līdz vietai, kur tika apturēts Transportlīdzeklis un konstatēja, ka vietā, kur tika /pers. B/ fiksēts ātrums 82 km/h, darbojas 58.ceļa zīme „Apdzīvotas vietas sākums".

Tiesa atzina, ka protokols un CD ar pārkāpuma ierakstu ir pietiekoši un LAPK atbilstoši pierādījumi par konstatēto pārkāpumu. Lietas materiāliem pievienots ātruma mērierīces atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0256V14, kas apliecina, ka mērierīce derīga ātruma mērīšanai no 2014.gada 9.jūnija līdz 2015.gada 8.jūnijam.

Līdz ar to /pers. B/ iebildumu, ka protokolam nav pievienoti pierādījumi, notikuma vietas apskates protokols, kurā būtu fiksēta notikuma vieta un ceļa apstākļi, it sevišķi tas, vai pārkāpums radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, tiesa atzina par nepamatotu.

Tiesa konstatēja, ka Iestāde Lēmumā ir vērtējusi gan atbildību mīkstinošus, gan atbildību pastiprinošus apstākļus. Un tas, ka Iestāde nav konstatējusi atbildību mīkstinošus apstākļus, tiesas ieskatā nenozīmē, ka atbildību mīkstinošie apstākļi netika vērtēti, - to vienkārši nav.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, konstatēja, ka iestāde ir vērtējusi LAPK 21.panta otrajā daļā minētos apstākļus.

Tiesa atzina, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo CSN pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par CSN pārkāpšanu.

Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Tiesa noskatoties lietas materiāliem pievienoto CD, konstatēja, ka policijas transportlīdzeklis brauca pa ceļu, līdzīgi kā jebkurš ceļu satiksmes dalībnieks. Ar ātruma kontroles mērierīci tika konstatēts pārkāpums, pēc kā policijas mašīna sekoja transportlīdzeklim, kuram konstatēja ātruma pārkāpumu. Līdz ar to tiesa nekonstatēja, ka būtu izmantota slēptās uzraudzības forma.

Tiesa atzina, ka /pers. B/ piemērotais naudas sods Eur 40,00 atbilstošs LAPK noteiktajam.

Par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.janvāra spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedumu pārsūdz pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzība satur pēc būtības tos pašus argumentus un motīvus, kuri atspoguļoti pieteikumā tiesai, līdz ar ko atkārtota sūdzības argumentu atreferēšana nav nepieciešama.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos motīvus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.janvāra spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar LAPK 289^{21}.panta un 289^{22}.panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā norādītiem argumentiem par faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kā arī to juridisko pamatojumu, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka tie ir identiski tiem, kas bija norādīti pirmās instances tiesā.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot Rīgas rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar LAPK 289^{13}.panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka izskatot konkrēto lietu, pirmās instances tiesa ir pilnībā novērtējusi visus lietas apstākļus, kas attiecās uz administratīvā pārkāpuma sastāvu, kā arī pārbaudījusi pierādījumus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, novēršot saprātīgas šaubas par to, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā kā to nosaka LAPK 243.panta regulējums.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka konstatētais administratīvais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu par 29 km/h apdzīvotā vietā, atzīstams par pārkāpumu ar lielu sabiedrisko bīstamību, kas var izraisīt potenciāli bīstamu situāciju rašanos, pat tad, kad nav konstatēts reāls citu satiksmes dalībnieku apdraudējums, šāds pārkāpums nav automātiski atzīstams par maznozīmīgu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 "Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 40.punktu par LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu tiek piešķirts viens pārkāpumu uzskaites punkts.

Savukārt pārkāpumu uzskaites punkti atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.panta pirmajai daļai tiek piemēroti, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta.

LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētais pārkāpums, likumdevēja ieskatā, ir tik būtisks, lai par to līdztekus administratīvā soda uzlikšanai tiktu piemērots arī tāds ietekmēšanas līdzeklis kā pārkāpumu uzskaites punkti. Līdz ar to, šis apstāklis netieši norāda, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu.

Krimināllietu tiesu kolēģijas ieskatā izdarītais pārkāpums nav atzīstams par formālu, kas pēc sava rakstura nav radījis būtisku apdraudējumu. Izskatāmajā gadījumā likumdevējs ir izvērtējis šāda pārkāpuma raksturu un atzinis, ka šāda darbība pati par sevi ir administratīvi sodāma, nosakot konkrētu sodu, neatkarīgi no faktiskā apdraudējuma sabiedrības interesēm kopumā.

Pie šiem apstākļiem ir konstatējama /pers. B/ vaina pārkāpuma izdarīšanā, apzināti ignorējot spēkā esošo tiesisko regulējumu ceļu satiksmē. /pers. B/ rīcība kvalificējama kā prettiesiska, sabiedrības drošību apdraudoša un administratīvi sodāma rīcība.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot sankcijā paredzēto sodu.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ sūdzība nesatur faktus par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas nebija zināmi, pieņemot nolēmumu pirmās instances tiesā, un, kas būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} pantu, 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente Ž.Vēvere

Tiesneses S.Gļazere

B.Būmeistere